

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0453 van 6 augustus 2013
in de zaak 1112/0244/A/2/0210

In zake:

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bart BIESEMANS
kantoor houdende te 1080 Brussel, Schoonslaapsterstraat 29, bus 1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 17 november 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 8 september 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise van 9 mei 2011 ontvankelijk en deels gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan mevrouw [REDACTED] en de heer [REDACTED] (hierna de aanvragers) een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het muurdeel (4 meter lengte) dat in overeenstemming is met artikel 4 van het BPA "Administratief centrum" en geweigerd voor het muurdeel dat onder de bepalingen van artikel 13 'zone voor tuindelen' valt.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 17 april 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart BIESEMANS die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 9 juli 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de aanvragers bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de regularisatie voor het oprichten van een decoratieve muur”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’ gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 4 november 1999 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg ‘BPA Administratief Centrum’, meer bijzonder voor de eerste 20 meter in artikel 4 van dit BPA ‘zone voor gesloten bebouwing’ en voor het overige in artikel 13 ‘tuinzone met bijgebouw’. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De directie infrastructuur, dienst mobiliteit en wegen van de provincie Vlaams-Brabant, brengt op 1 augustus 2008 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 11 augustus 2008 werd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van een decoratieve muur. Tegen deze beslissing stelde de verzoekende partij op 20 oktober 2008 een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak. Met een arrest van 24 februari 2011 (nr. 211.532) heeft de Raad van State de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 11 augustus 2008 vernietigd.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise verleent daarop op 9 mei 2011 opnieuw een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvragers.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 14 juni 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 25 augustus 2011 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 8 september 2011 beslist de verwerende partij op 8 september 2011 om het beroep gedeeltelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor het muurdeel (4m lengte) dat in overeenstemming is met artikel 4 van het BPA "Administratief centrum" en te weigeren voor het muurdeel dat onder de bepalingen van artikel 13: 'zone voor tuindelen' valt.

Dit is de bestreden beslissing.

De aanvragers, mevrouw [REDACTED] en de heer [REDACTED], hebben tegen deze beslissing eveneens beroep ingesteld bij de Raad. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1112/0240/A/2/0206.

De Raad heeft de vordering tot vernietiging met een arrest van 6 augustus 2013 (nummer A/2013/00452) ontvankelijk en gegrond verklaard en de bestreden beslissing vernietigd. Tegelijk werd aan de verwerende partij het bevel gegeven om binnen een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum van de betekening van vermeld arrest, een nieuwe beslissing te nemen over het beroep van de alhier verzoekende partij.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

1.

Uit de uiteenzetting van de verzoekende partij blijkt dat zij enkel beroep aantekent tegen de bestreden beslissing in zoverre de stedenbouwkundige vergunning voor het muurgedeelte wordt verleend in de zone voor 'gesloten bebouwing'.

Een stedenbouwkundige vergunning is in principe ondeelbaar, tenzij blijkt dat een onderdeel van de aanvraag kan afgesplitst worden zonder dat de andere onderdelen daardoor in feite zonder voorwerp worden of hun bestaansreden verliezen. De memorie van toelichting stelt hieromtrent dat van splitsbaarheid van rechtsgevolgen sprake is als een vergunning in feite bestaat uit een aantal deelvergunningen, die ook los van elkaar als zelfstandige vergunningen hadden kunnen bestaan, zoals bijvoorbeeld indien een vergunning zowel de aanleg van een bedrijventerrein als de buitenaanleg betreft (*Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, 186, nr. 553*).

De Raad stelt vast dat de aanvraag voor de regularisatie van de muur gelegen in de zone voor gesloten bebouwing niet kan worden afgesplitst van de aanvraag voor de regularisatie van de muur gelegen in de tuinzone.

De vordering van de verzoekende partij moet dan ook beschouwd worden als een vordering tot vernietiging van de gehele bestreden beslissing, met inbegrip van het tuinmuurgedeelte in de tuinzone.

2.

Met het aangehaalde arrest van 6 augustus 2013 (nummer A/2013/0452) werd de bestreden beslissing van 8 september 2011 vernietigd, zodat de Raad tot de noodzakelijke vaststelling dient te komen dat de voorliggende vordering tot vernietiging geen voorwerp meer heeft.

De oorzaak van het teloorgaan van het voorwerp van het beroep tot vernietiging kan niet aan de verzoekende partij worden toegeschreven. Het komt de Raad daarom passend voor om de kosten van het geding, meer specifiek het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, ten laste van de verwerende partij te leggen.

Dat de verwerende partij, zoals zij voorhoudt, in de voorliggende procedure optreedt 'ingevolge een decretale opdracht van algemeen belang' verandert niets aan haar procespositie. Ten gevolge van de devolutieve werking, en overeenkomstig artikel 4.7.21 VCRO, oordeelt de verwerende partij als deputatie in volledigheid en in volle onafhankelijkheid over een ingesteld administratief beroep. Zij is in onderhavig dossier het in laatste aanleg vergunningverlenend bestuursorgaan en dus auteur van de bestreden beslissing. Dat decretaal voorzien is dat het rolrecht gestort wordt op de rekening van het grondfonds, doet geen afbreuk aan de toepassingsvoorwaarden van 4.8.26, §2 VCRO.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan voorwerp.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 6 augustus 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

 met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS